

20269

உடவுளதுணை.

உவமானசங்கிரகம்.

இது

மதுரைதமிழ்ச்சங்கத்துச்

சைவநூற்பரிசோதகராயிருந்த

சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயரால்

பரிசோதிக்கப்பெற்றது

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்—ந.சு.

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலையி

பதிப்பிக்கப்பெற்றது

1914.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உவமானசங்கிரகம்.

விநாயக வணக்கம்

புவனரிசை மாதர்பொருந்தவய வங்கட்
ருவமான சங்கிரக மோதக்--கவுளடிக்கட்
சிந்து மதவருவிசுசெங்கட் புகர்வதனத்
தைததுகரத் தான்காவ லாம்.

(க)

நூல்.

உள்ளங்காத்தும், விரலுக்கும் உவமானம்.

வனச மலர்மாந்தளிர்முயலின் வயிறுசெயலே யனத்தூவி
சுனக னுக்குசுசெம்பஞ்ச துகட ரானிசச மிவை மடவார்
வின்வுள் ளடிநேர் பெருங்காலின் விரல்க டமக்கு மஞ்சண்முளை
யனைய வென்பர் துவருமினை யாமென் றுவந்து சொல்வாரே.

(உ)

கால்விரனகத்திற்கும், புறங்காலுக்கும், கரட்டிற்கும்.

காலின் விரல்சே ருகிர்படிகங் கண்பத்தாகக் கடைதமதி
சாலும் புறங்கால் கமடமும்புத்தகமுங் கமுகம் பாளையுமாம்
பாலின் பாளை யுட்குரும்பை பந்து தராச சிப்பியிவை
நாலுங் கரட்டுக் குவமையென நவில்வ ரியனூற் கவிலலரே.

(ங)

தத்க்கும், கணைக்காத்தும்.

பரவு சிறுதூரிகைப்பெட்டிபந்து சங்கு வனசமுதி
ழிரச நறுமாங் கனிகுதிங்கா லேய்க்கு முவமை பெறுந்துணி
விரவு தேன்பூ விரிபாளே வேணு காளம் வராலேது
முரவுக் கணைக்கா லுக்கிணங்கு முவமை யாமென் றுரைப்பாரே.

(ச)

முழங்காத்தும், நோடைக்கும்.

அலவன் பசுமுகுக் குற்றதிற லாலான் பணிகே டகத்தின்குமிழ்
சொலுநன்முழந்தாட் குவமையெனச் சொலுவர்தொடைக்கா னைத்துதிக்கை
சலமி லீனா விளங்கதலித் தண்டா மல்குற் றடநீந்தக்
குலவு தெப்பந் துணைனவுங் குறிப்ப ருவமை நெதியெனவே.

(ரு)

அல்துற்தும், பெண்துற்தும்.

பொற்றட்டனங்க னாமணைவேள் பொக்கிசுங்காக்கணம்பூப்பைப்
தெற்றுந் தேன்கூடாவபடஞ் செந்தாமரைப்பூ மதுக்குழலாம்
பற்றும் வாழைப் பூமலிபொற் பதக்கங் குதிரைச் செவிதேர்த்தட்
கிற்ற வழுத சர்க்கரைகூடுநுட்பின் வாய்நற் தேன்கிணறு. (சு)

அடருஞ் சத்திபீடமத னுல வட்டங் குளமடைபாற்
கடறு விளக்குச் சநகநிதி கவிஞ ரிளவெற் றிலைவிண்ணிற்
படரு மரசி னிலைபட்டம் பகரு மல்கு றனக்கிசையத்
தொடருமுவமைபெண்குறிக்குச்சொல்லத்தகுமான்குளம்பென்றே. (எ)

இடைக்கீழ், வயிற்றுமடிப்பிற்றும், வயிற்றிற்றும்.

கொடிநூல் துரும்பு தேயந்தபிறைக் கொழுநது சிங்க மதனுருவந்
துடிவிண் மின்கைப் பிடிசுலசந் துலங்கு மரவு மிடைக்கொப்பாம்
படிநீர்த் திரைபோ லவுமடிப்புப் பயிலு வயிற்றுச் காலிலையுங்
கடிசேம பிலையு மதிப்பிளவுந் சதலிக் குருத்து மிணையாமே. (அ)

உந்தீகீழ், வயிற்றுரோமத்தொழுங்கிற்றும்.

வட்டச் சோகி மல்லிகைப்பூ வருநீர்ச் சுழிந் தியாவட்ட
மொட்டென் றுவமை யுந்திசு மொழிவா சுவாசை வர்த்தகியு
துட்ட மதன னெழுககந் துயித துதிசுவை யெயும்பொழுக்கம்
விட்ட கரிய மணிககோவை வேழத் திழியு மததாரை. (க)

விரும்பா லிலையி னடுநரம்பு விண்டு கிடதத லிரதவடந்
கரும்பா மிளநீர்க் காம்புகழங் களபத் தின்றண் டெரித்தாரை
யரும்பா வனசப் பூம்புகந்தா னவிர்வான் றுரை யென்றிசைய
வரும்பே ருவமை பெறுமடிப்பின் வயிற்று ரோமத் தொழுங்கினுக்கே. (க1)

தனந்தீயு.

வல்லுச் சக்கிர வாகமதன் மகுட மெலுரிச் சங்கனிபூண்
வில்வக் கனிமாங் கனிதேங்காய் விளவின் கனிகோ புரத்தாவி
சொல்வெற் பிளநீர் கதலிப்பூச் சொன்னத் தாளஞ் சிவலிங்கந்
தெல்லுக் கரகங் கோங்கரும்பு சிபிப்பம் பரம்பொற் குடங்கிண்ணம். (க2)

செண்டு குமிழ்வார் கூடாருஞ் சேவின் சிமிழ்பொற் கரண்டகமென்
புண்ட நீக முகிழ்பநது புண்ணக் காய்மா துளங்கனிமேற்
கொண்ட மொக்குள் பிடிசெம்பு கொட்டைப் பாக்குப் பருதிமதி
மிண்டு மிபமத் தகமருப்பு மெழுகி னுருண்டை பசும்பொற்றேர். (க3)

படர்ந்த செப்பு மாவிலிங்கம் பழமா நேழு மிணைந்திருமான்
தடர்ந்து விம்மிச் சுணங்கரும்பி யண்ணைத் திளகிப் பீணைத்தெழுந்து
தொடர்ந்து களப மொழுகநூறு தொய்யி லிலங்க வெண்டாள
வடங்கொள் புளக முலங்கிசைய வழுத்து முவமைச் சிறப்பாமே. (௧௩)

விரய்தும், நகத்தீர்தும்.

அலரிக் காயமுத் திரைக்கோல்பொன் னாழி துலங்கும் பயற்றுகாய்
குலவப் பெமாந் தளிர்வவளக் கொம்பு கெளரியு கிட்டிக்கோ
னிலவச் சுழற்றுந் திறவுகோல் நேரு நிருகை விரற்குவமை
கலவப் பெறுமவ் விர லுகிர்க்குக் கருதுந் கிளிமுகக் கொப்பாமே. (௧௪)

அங்கைகீதும், தோளுகீதும்.

தளஞ்சேர் செந்தா மரைகாந்த டயங்கு முச்சி திலதமென
வளஞ்சே ரங்கை பெறுமுவமை மாணு முன்கை யாழ்க்கோ
விளங்கு மெழிற்பூ ரணகும்ப நிகையே தரித்த மாலிகையேய
கிளர்ந்த மலர்ப்பஞ் சணைமுன்றுங் கிளரு மெனேருட் கிணையாமே. (௧௫)

கழத்தீர்தும், முகத்தீர்தும், வெய்யீர்தும்.

சங்கு செம்பு பாலிகைபூ சனிப்பூச் சூல்கொ ளிளங்கமுரு
மங்க லஞ்சேர் சுருளேந்து மடலங் கழுத்துக் குவமைபெறுந்
திங்கள் படிமக் கலங்கமலஞ் செண்டு பூத்தட் டிவைதாணி
யெங்கும் புகழுந் திருமுகத்துக் கிசையு முத்தம் வெயாவாமே. (௧௬)

இதழுகீதும், வாய்கீதும்.

கொண்ட பவள ருருக்கிந்தா மீகாப லிலை செம்பரத்தந்
தொண்டை வீழி யமுத ண்டைஞ் சொற்க பாட மாதுளம்பு
வண்டு சவியுஞ் செழுங்குமுத் மலாது துளசெங் கமலமொப்புக்
கண்டு மொழிந்தா ிரிதழ்குநுங் கனிவா யினுக்கு மிணையாமே. (௧௭)

பல்லுக்கீதும், நகைக்கீதும்.

முத்துத் தளவு புண்கரும்பு முருது மாது ளங்கனியின்
விந்துப் பதும ராகமுண விரும்பு மெயிறு தரும்பரிவி
னத்துத் தாள நகைக்குவமை நகுவெண் ணிலவா மெயிறுசற்றே
யொத்துச் சிவந்தாற் பவளமுந்தா னெவ்வா தென்று முரைப்பாரே. (௧௮)

சொந்த.

வாகி னுறுதீம் பால்செந்தேன் வண்ணப் பசும்பூந் கிளியமுதம்
பாகு கரும்பு கற்கண்டொப் பாகும் யாழ்செங் கனிசீனி
யேகும் பூவை வரிசகிறைவண் டிரங்கு மிசைகோ கிலங்குழலென்
ருகு மிவையீ ரேழுமினித் தருளுஞ் சொல்லுக் கிணையாமே. (கக)

கபோலத்தீர்த்தம், நாசீக்தம்.

சந்தச் சாணை பரிக்கலினை சாளு மூக்கின் கண்ணாடி
யந்தக் கவுளி னுவமை சொல்லு லாமெட் பூவுங் குமிழிரும்பு
முந்தக் கமழ்செண் பகவரும்பு முருகா ரிஸ்வம் பூங்காம்பும்
பந்தக் கவிஞ் சொல்லோரும் பகர்வார் நாசிக் கிணையெனவே. (உ௦)

கண்ணிந்து.

வேல்வா ளமுதங் கருங்குவளை வேலை மாலின வடுவகிர்மான்
கோல்பங் கயமஞ் சமர்குடங்கை கூற்று விடங்காக் கணம்வண்டு
சால்பினுறுகஞ் சனங்கயல்சேல் சகோரம் வழிபோய்க் குழையடர்ந்து
மால்வி தாதாச் சிவனுருவின் வயங்கும் விழிக்கொப்பிவையாமே. (உ௧)

கண்ணினியல்பு.

நெஞ்சு கறுத்த பேதைக்கு நிகழ்த்தும் விழிசெந் குழுதமொப்பாம்
வஞ்ச முறுகோ ருமங்குந்த மயலும் பூட்டு மையலினற்
றுஞ்சு மதற்பி னெடுகருமஞ் சூழ்த்தகூர்மை நனியுடைத்தாய்
விஞ்சை மதனா கமவழியை விளைக்குங் கடைக்கண் வேலாமே. (உ௨)

காதித்தம், புந்நத்தம்.

நகுபூ வள்ளை பொன்னாச னவில்கத் திரிவை கூராத் தலைமான்
புகும்வாய், கதவிற் பூட்டுதொடர் புசமுங்காதுக் குவமையதாத்
தகுமே நீலாஞ் சனஞ்சலசத் தாளி னெடுசிவ காடிவிலுஞ்
செருவா னுறையுங் கடற்கரையுஞ் செப்பும் புருவ மொப்பாமே. (உ௩)

நுதலுத்தம், நிலசத்தீர்த்தம்.

அகத்தி யரும்பு வாசிகையு மணுகக் குனிக்கும் பூஞ்சிலையும்
பகுத்த பிறையுங் கொக்கிற்கும் பகருதுதலுக் கிணையாகும்
வகுத்த நுதலி லிடுத்திலக மாணுந் தினக ரோதயமுஞ்
சுகத்துக் கிறைவர் நுதற்கண்ணுந் தயங்கு நாக ரத்தினமே. (உ௪)

கூந்தந்தி.

கொன்றைக் கனிகல் லார்மனமுங் கூந்தற் கமுதும் பொதுமாது
தன்ற னிதையஞ் சூன்மேகஞ் சவரி கருமை யடர் கங்குன்
மன்றல் கமழு மஞ்சனிப்பூ வயங்குஞ் சிறைவண் டினஞ்சோலை
துன்றல் வரும்பைம் புனல்கொழிக்குந் தூய வறலிந் திரநீலம். (௨௫)

இருன்சை வலமா மூவைவந்து மிணங்கு மிளைஞ ராருயிரு
முருகின் பலமென் னறும்பூவு மொக்கச் சொருகிக் கடைசுழன்று
வருமைச் சுழிவு போலுநெய்த் து வண்டுசூழ்ந்து குழைவார்த்து
தருதேன் றுளிப்ப வழிந்தொழுநுந் தகரக் குழலுக் கிணையாமே. (௨௬)

பின்னிவிட்ட கூந்தந்தி.

கன்னிக் கழுகி னரும்பாளே கரிய பிடியா னைத்துதிக்கை
யென்னக் கூறு மதிப்பகையு மேய்க்கும் பிச்சி மருக்கொழுநுது
புண்ணைப் பூச்செண் பகமுல்லைப் பூச்செவ் வந்தி பொலிந்திலங்கப்
பின்னுக் கழகாய் வகுப்பெடுத்துப் பின்னி விடும்பூந் குழற்கிணையே. (௨௭)

மதனிரத முதலியன.

இரதம் வசத்த மதயானை யிரவாம் பூவை பசுங்கிள்ளை
புரவி படைமங் கையர்வாசம் பொலியு நிணர்மென் பூஞ்சோலை
பரவு படைவீ டாமுரசு பார்த கடலாங் கொடிமகர
முரவா ரன்றில் காளமதா முயர்வெண் குடையிந் தனக்கனுக்கே. (௨௮)

சொன்ன குடைக்கான் மதிகிரணஞ் சுரிமென் குழலார் முகசயன
முன்னும் வதுவை யவன்பரிசை யோங்கித் தளிர்க்கும் வெருகிலையாஞ்
சின்ன மிசைபூங் குயில் விளம்புந் தேரி னுருள்சந் தனச்சாணை
மன்னு நறுமாந் தளிர்பட்டா மகிழ்கைச சரமா துளம்பூவே. (௨௯)

வெல்லு மதவேள் மார்பினிலே விளங்கு மாலை யிலஞ்சி மஞ்சன்
புல்லுங் கழுகி னரும்பாளே பொற்ப விரட்டுஞ் சாமரையாஞ்
செல்லு மவன்கா ளாஞ்சிமலர் செண்ப கமுமல் லிசைப்பூவு
மொல்லும் வேளி லவன்றிருநா னுடைவா ளோலைப் பூவாமே. (௩௦)

பதிக்கு மதனன் பரிக்கலனை பதரு நறும்பூ மல்லிகையாங்
கதிக்கு மிலஞ்சி கடிவாளங் கன்னச் சல்லி புண்ணையம்பூ
மதிக்கு மவன்மெய் யிடுங்கவச மலிந்த விரைதோ முன்வசத்தன்
விதிக்குப் பின்வன் தோர்ப்பாகன் விரும்பு மகிண னெனலாமே. (௩௧)

* கதிர்ப்பூம் பச்சைத் தண்டும்வெறி கமழும் பசிய மாந்தண்டு
மதுக்கொண் டலர வழிந்தொழுகும் வாச முறுமல் லிகைத்தண்டு
துதிக்குங் கருப்பத் தண்மெளி சூழும் கமலப் பூந்தண்டும்
விதுத்தண் குடையானெடுத்தபஞ்ச வில்லென் றுணர்ந்தோர்சொல்வாரே. (1)

பிச்சிக் கொடியு மடல்விளங்கும் பிரசகறுந்தா மரைதூலு
மெச்சப் பொலிவின் மணம் வீசும் வெட்டிவேருங் கார்வண்டும்
பச்சைப் பசுமாந் தளிருமெனப் பகாந்த தனுக்க னோநினுக்கு
மச்சக் கொடியோன் பூட்டியநாண் டையீ தென்பர் தகவுடையோர். (1௩)

சொற்றா நறுமுல்லைப்பூவுந் தூவ சோகின் பூவுமிசக்
கற்றோர் புகழு மாம்பூவுங் கடிசேர் தண்டா மரைப்பூவும்
பொற்பா யலர்நீ லப்பூவும் போரின் மதவேள் செங்கையினுந்
பற்றாய்த் தொடுத்த நின்றெய்யும் பஞ்ச பாணத் தடைவிதுவே. (1௪)

சொகின் முல்லை நேத்திரத்திற் ரிகழ் சோகு தனமீது
விரவு சூத மார்பினிடை விளங்கு முனரி வயங்குபொறி
யரவ படத்தி னறுநீல மணுகு சமரிற் குறிநோக்கி
யுவே னோது கணையெய்தற் குற்ற தான மைந்தாமே. (1௫)

எற்ற முல்லை கிடைகாட்டு மெதிர்த சோகு சென்றுபல
தோற்றங் காட்டி யுணவகற்றாஞ் சூத மடலிற் பசிலைதருந்
தேற்ற முறுசெந் தாமரைப்பூ சிந்தை யார நினைவிக்குந்
கூற்ற மனைய ஷுநீலங் கொலும்வே ளம்பின் குணமிதுவே. (1௬)

மனதின் மோகஞ் செனித்தபடன் மதனுந் விரவி மனோபவமாய்த்
தனது சொரூப ரூபமெனும் தன்மை தோன்ற மெய்பொலிந்து
சினவி யெழுந்து சன்னத யாயச சிலையைக் குனித்து நாண்பூட்டி
யினமென் னயும்பூங் கணைகடொடுத்தெய் சூசல் செயவானே. (1௭)

* மதன் வில்வகை இவ்வாறேயன்றி “செந்தமிழ்” எ-வது தொகுதி
முதற்பகுதியிறுதியில் வேறு வகையாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பூவில், கருப்புவில், இருப்புவில் என மூவகை வில்லுள்ளன; இம்மூன்று
நிலை தேவர்தமேலெய்வது பூவில், மாதுடர்மேலெய்வது கருப்புவில், இராக்
கதர்மேலெய்வது இருப்புவில் எனக்கொள்க. இவற்றை, “கதியுடைத் தே
வர்தமேற் பூவின்மா துடரின்மேற் கருப்புவி லிராக்கதரின்மேற் காமுறு
மிருப்புவில்” என ஆசிரியரிகண்டு முதற்றொகுதி சு-வது கவியிற் கூறி
யிருத்தல் காண்க.

அரும்பதப்பொருள்.

க. கவுன் - கதுப்பு.	கக. வாகு - அழகு.
உ. செயலை - அசோகந்தளிர்.	உக. வேலை - கடல்.
சுணகன - நாய.	கோல் - பாணம்.
ங. தராசு - தராசுத்தட்டு.	மஞ்சு - மேகம்.
ச. தூரிகை - எழுதுகோல்.	சஞ்சனம் - கரிகஞ்ருவி.
தூண் - அம்புகூடு.	விதாதா - பிரமன்.
உரவு - வலமை.	உரு வள்ளை - வள்ளைக்கொடி.
டு. அலவன - ஐனணடு	ஊசல் - ஊஞ்சல் வடம்.
பணி - அரவபடத்தின் மேற	தொடா - சங்கில்
பக்கம்,	சிறகாடி - சுண்டிவில்.
சு ஆம் - நீர்.	உடு. அஞ்சனி - காயா
எ. ஆவட - ம - வி ர	அடல் - கருமணல்
அ. சிங்கம் - சிங்கத்தினிடை.	உசு சைவலா - பாசிக்கொத்த
கூ சேர்கி பலகறை	தகரா - மயிராச்சுத்து.
கடு விணடு - திருமால்	உ. எ கன்னி - இளமை.
கசு. ஆழி - மோதிரம்.	மதிப்பகை - அரவு.
கடு முச்சி - சிறுசின்கு.	உஅ வசந்தம் - தென்றல்.
வேய - மூங்கில்.	உக. பார்சை - கேடகம்
கசு. படிமக்கலம் - கண்ணாடி.	வெருகிலை - வெருகென்னும்
கவி. தொண்டை, வீழி, தூதுளை எ	பூண்டினிலை.
னபன் - இவற்றின் கணிகள்.	கடு. சூலைபூ - தாழம்பூ.
கஅ. தளவு முல்லையருமபு.	கக. குலஞ்சி - மகிழம்பூ.
புன்கு - புனமுருங்கை	கன்னச்சலி - காதிடு தூக்கங்
முருந்து - மயிலன்றிகடி.	கள்.

இந்நூலசெய்தார பெயர், இடம், காலம் முதலியன விளங்கவில்லை. இது மதுரைச் தமிழ்ச் சங்கத்துக்குக் கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதியிலுள்ளது. திருவேங்கடையர் செய்த உவமானசங்கிரகத்தினுட்புகழேந்திபுலவர் செய்த இரத்தினசுருக்கத்தினும் அதிகமாக உவமானங்களை யெடுத்தாக கூறியிருப்பதனால், இதுவும கற்போருக்குப் பயன்படுமென்று “சேந்தமிழ்” வாயிலாகவெளியிட்டிருக்கின்றது.

திரு. நாராயணையங்கார்,

“சேந்தமிழ்” ப்பத்திராசிரியர்.